ఏ తప్పు అయినా ఒకేసారి చేయండి

పాలగుమ్మి విశ్వనాధం

రైలు ఆ[illegible]టంతోశే ఓ చిన్న థర్డుక్లాస్ కంపార్టుమెంటులో, బిలబిల మంటూ జొరబడ్డారు ఆ పన్నెండుగురూ. అంతా ఒకేరకమైన నీలపురంగు స్పోర్టింగ్ కోట్లు తెల్లని నిక్కర్లు తొడుక్కున్నారు. కోటు పై జేబు మీద ఫుట్ బాల్ బంతి

బొమ్మ ఉంది. బంతి కిందభాగంలో అర్ధ చంద్రాకారంగా తెల్లటి అక్షరాలతో 'మెర్రీ టైగర్స్' అని వ్రాసిఉన్నది. మెర్రీకంపెనీ ఫుట్‌బాల్ టీమ్ అది. మరునటి రోజు ఉదయంనుంచీ ప్రారంభం అయ్యే టోర్నమెంట్‌లో పాల్గొనడానికి ఆ టీమ్ వెళుతోంది. కంపార్టుమెంట్‌లో తలుపుకి అడ్డంగా రాములు నించుని 'ఇది రిజర్వ్‌డ్ కంపార్టుమెంట్' అని లోపలికి ఎవరినీ రానివ్వకుండా అడ్డేస్తున్నాడు.

"రాములుగాడు గోలులో నుంచుని బంతులు ఆపేస్తున్నట్టు గుమ్మంలో నుంచుని జనాన్ని ఆపేస్తున్నాడు." అన్నాడు ఆ టీమ్‌కి కెప్టెన్ అయిన రహీమ్.

"రేపు ఫీల్డులో మనుషుల్నే ఆపుతాడో లేక బంతుల్నే ఆపుతాడో చూడాలి," అన్నాడు ఫుల్‌బాక్ పూర్ణయ్య.

"నువ్వు దద్దమ్మవి అయి, బంతి నాదాకా రానిస్తే. ఆ పైసంగతి నేను చూసుకుంటాలే," అన్నాడు తలుపు దగ్గరనుంచే, రాములు.

"ఏరా రాములూ! ఇన్నేళ్ళలోనూ, నీ దగ్గరకి ఎన్నిసార్లు వచ్చిందిరా బంతి," అన్నాడు రహీమ్.

"రాములుగాడు ఏ మేచ్‌లో చూసినా, గోలులో పోలుకి జారబడి, రాత్రి ఎటు కేసి వేటకి వెళ్ళడమా అని తీరుబడిగా ఆలోచిస్తుంటా," డన్నాడు లెఫ్ట్ ఫార్వర్డు సుబ్బయ్య. ఇంతలో రైలు కదిలింది. 'రిజర్వ్‌డ్' అని అచ్చువేసిన కాగితాలు రెండు తీసి కంపార్టుమెంట్ రెండు పక్కలా అంటించేశాడు, సెంటర్ ఫార్వర్డు పిచ్చయ్య.

"ఆ కాగితాలు ఎక్కడ సంపాదించావురా," అన్నాడు లెఫ్ట్ అవుట్ సు

"మనకి ఉండవలసినచోటుల్లో ఫ్రండు అట్టిపెట్టానులే," అంటూ జేబులోంచి ఓ తాళం తీసి రెండు తలుపులూ తాళం వేశాడు పిచ్చయ్య. "అదేం పనిరా? ఈ పెట్టె అంతా మనం ఒక్కళ్ళమే కంట్రాక్టు పుచ్చుకున్నామా?" అన్నాడు రైట్ ఇన్ సత్యం.

"ఆఁ చెప్పొచ్చేవులే! రాత్రంతా ఈ పెట్టెలో జాగారం చేసి, రేపు ప్రొద్దుట ఫీల్డులో నిలబడాలా? మీ అందరికోసం ఈ ఏర్పాటు అంతా చేస్తే పైగా నీతులు చెపుతున్నావా?" అన్నాడు పిచ్చయ్య.

"అవునుకాని మనకి ఈ థర్డుక్లాస్ కర్మ ఏమిట్రా! మునుపు సెకండ్ క్లాస్ కంపార్టుమెంట్ ప్రత్యేకంగా మనకి ఇచ్చేవారు. మునుపు రోజుకి 5 రూపాయలు బేటా ఇచ్చేవారు. ఇప్పుడు 2 రూపాయలు కోసేశారు," అన్నాడు రైట్ అవుట్ రంగారావు.

"పూర్వం ఈ ఏర్పాట్లన్నీ పెద్దదొర స్వయంగా చూసేవాడు. ఎకానమీడ్రైవ్ అంటూ మేనేజర్ ఇవన్నీ కోసేశాడు," అన్నాడు రహీమ్.

"మనం పెద్దదొరతో ఇవన్నీ చెపితే?" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"మనకి స్వతంత్రం వచ్చిందిగా! విదేశీ కంపెనీలు ఒక్కొక్కటే పెత్తనం ఇక్కడి వాళ్ళకి అప్పగించి, తెల్లవాళ్ళు వెళ్ళిపోతున్నారు. అందుచేత మనదొర ఈ విషయాలేమీ పట్టించుకోడం లేదు. పూర్వం ఫుట్‌బాల్ కోసమే ఉద్యోగాలిచ్చేవారు. రోజూ ప్రాక్టీసు చేస్తూంటే, దొర స్వయంగా వచ్చి చూచేవాడు.

ర్నమెంట్సు ఉంటే ఒక నెల ముందు
.చీ వేరే పనేమీ ఉండేది కాదు. ఇప్పు
ఋతే సాయంత్రం 5 గంటలదాకా పని
.సి అప్పుడు మాచ్ ఆడవలసి వస్తోంది.
.కగంట పర్మిషన్ ఇవ్వడానికి కూడా
గొడవ చేస్తున్నారు. ఈ ఫుట్ బాల్ ఆడే
వాళ్ళవల్ల ఇన్ని గంటల పని నష్టం
అవుతోందని లెక్కలు తయారు చేస్తున్నా
రట కొందరు. పెద్దదొర వెళ్ళిపోయాక
మన మొహం చూసేవా డెవడైనా
ఉంటాడో ఉండడో! ఏమైనా సరే ఈ
టోర్నమెంట్ గెలిచి తీరాలి. మన దొర
పేరుతో ఉన్న రోలింగ్ షీల్డు ఈ సంవత్సరం
కూడా మనం గెలిస్తే ఎప్పటికీ మనదే
అయిపోతుంది. మనం బయలుదేరేముందు
పెద్దదొర పిలిచి చెప్పాడు- రెండునెల్లో
తన దేశం వెళ్ళిపోతాట్ట, ఫైనల్సు
చూడడానికి వస్తానన్నాడు," అని
చెప్పాడు రహీమ్, బయట మబ్బు కమ్మి
చల్లటి గాలి వస్తోంది. పాసింజర్ ఎక్కడా
తొందర లేకుండా ఖండగతిలో నడు
స్తోంది. "పేకలు తియ్యండిరా," అన్నాడు
రహీమ్. జోడుపేకలు జోడించి రమ్మీ
మొదలెట్టారు. గోల్ కీపర్ రాములు
"నా దగ్గర డబ్బులు లేవ్రా," అంటూ
సంచీలోంచి ఓ తెలుగు డిటెక్టివ్ నవల
తీసి చదువుతూ కూర్చున్నాడు. పేకాట
జోరుగా నడుస్తోంది. వేరుశనక్కాయ
తొక్కలు కుప్పలుగా చేరి ఎవరి కాలన్నా
పడగానే చప్పుడు చేస్తున్నాయి. స్టేషన్లు
వస్తున్నాయి, పోతున్నాయి. రెండు
గంటలు ఏకటాకీని నడిచింది ఆట. "వచ్చే
స్టేషన్లో ఖాళీగా ఉన్నవాళ్లు వెళ్ళి
కాఫీలు పట్రండ్రా," అని పురమాయించి
రహీమ్ తిరిగి ఆటలో పడ్డాడు. తర్వాత
స్టేషన్ వచ్చి ఎంతసే పయిందో తెలియ
లేదు పేకాటలోవాళ్ళకి. సూరి, సత్యం
వెళ్లి ఫలహారాలూ, కాఫీ తేవడంతో ఆట
ఆగింది. "రాములు ఎక్కడరా, కను
పించటం లేదు," అన్నాడు అటూ ఇటూ
చూస్తూ రహీమ్ నాకు తెలియదంటే
నాకు తెలియదన్నారు అంతా. రైలుకూత
వెయ్యడంతోటే కిటికీలలోంచి తలలు
పెట్టి బయటకుచూశారు అంతా. రాములు
కదులుతోన్న రైలు తలుపు తీసి ఓ 20 ఏళ్ల
అమ్మాయిని లోపలికి ఎక్కించి, ఆ
అమ్మాయి తాలూకు ట్రంకు పెట్టె లోప
లికి తోసి, అప్పటికే వేగం ఎక్కువ అవు
తూన్న రైలులో ఓ ఎగురు ఎగిరి లోపలికి
వచ్చాడు. లోపల బల్లలమీద ఎవరన్నా
చోటిస్తారేమో అని కాసేపు చూసి, తన
తాలూకు ట్రంకుపెట్టె మీద చతికిలబడి,
అందరివేపూ చిరునవ్వులు విసిరింది ఆ
అమ్మాయి. పేకాట నిల్చిపోయింది.
కొందరు రహీమ్ చూడకుండా ఆమెకు
సమాధానంగా చిరునవ్వు నవ్వారు.
రహీమ్ ఆ అమ్మాయివేపు చూడకుండా
రాములు కేసి చూస్తున్నాడు. రాములు
మొహం తిప్పేసి ఇంకో వేపు చూస్తు
న్నాడు. "రాములూ ఇల్లారా!" అని
పిల్చాడు రహీమ్. రాములు పిల్లిలా
వెళ్ళి పక్కన కూర్చున్నాడు.

"ఎవరీ పిల్ల?"

"అదే రహీమ్ భాయ్ .... మా వాళ్ల
తాలూకు...." నీళ్లు నమిలాడు రాములు.

"మీవాళ్ల పిల్లా! ఇది రిజర్వుడ్
కంపార్టుమెంట్ అని తెలియదూ? వచ్చే
స్టేషన్లో ఆ అమ్మాయిని ఆడవాళ్ల

పెట్టెలో ఎక్కించిరా," అన్నాడు రహీమ్ నిదానంగా. ఆ అమ్మాయ్ ఒక్కసారి తూర్పునుంచి పడమరదాకా మూతి విరిచింది. రాములు బ్రతిమాలుతున్నట్టు రహీమ్ కేసి చూశాడు. "ఏం చూస్తావ్రా! కలపండి పేక," అని గద్దించాడు రహీమ్. ఉలిక్కిపడి చేతిలోని పేక కలిపి ముక్కలు వంచాడు రంగారావు. ఆట సాగుతోంది. కాని ఏదో పరీక్షలకోసం చదువుతోన్నట్టు ఉంది గాని, కేరింతాలు కొడుతూన్న పేకాటలా లేదు. పక్క స్టేషన్ రాగానే రాములు కేసి చూశాడు రహీమ్. ఆ అమ్మాయిని వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళి ఇంకో పెట్లో ఎక్కించి వచ్చాడు రాములు.

"ఎక్కడ పట్టావురా ఈ పిట్టని," అన్నాడు రంగయ్య.

"మనవాణ్ణి అడివిలో వదిలేసినా సరే, అయిదు నిమిషాల్లో అమ్మాయిని పట్టుకొస్తాడు," అన్నాడు సత్యం. "చేతకాని దద్దమ్మలు," అన్నాడు రాములు ఉడుకుమోతుతనంగా. రహీమ్ నవ్వుతూ అతని కేసి చూశాడు. "అంతా పాడుచేశావ్ రహీమ్ భాయ్! మనం వెళ్లే ఊరికి పై ఊరే వెడుతోందిట. మనతోపాటే దిగిపోయి, మనం వెళ్ళిపోయాక దాని ఊరు పోతానంది. చేసిన ఏర్పాటు అంతా చెడగొట్టి వేశావ్! ఈ నాల్గురోజులూ ఏదో అందరికీ కాలక్షేపంగా ఉంటుం దనుకున్నాను," అన్నాడు రాములు. "ఉన్న కాలక్షేపం చాల్లేద్దూ. మనలో చాలా మంది తప్పుడుపనులు చేసినవాళ్లమే అనుకో; కాని దేనికైనా సమయం సందర్భం వుండాలి. పైగా ఏదైనా తప్పుడుపని చెయ్యడం అంటూ వస్తే మనకున్న పెద్ద సమస్య ఏదైనా విడిపో తెరిపినబడాలి. అప్పుడు ఏ చెడ్డపని చేసి దీనికోసం చేశానని సమాధానమనా చెప్పుకోవచ్చు మనస్సుకి. అంతే అవకాశ వచ్చినప్పుడల్లా అడ్డమైన పన్లూ చేస్తుంటే దిగజారి పోవడం తప్పదు," అన్నాడు రహీమ్.

"అయితే నువ్వెప్పుడైనా తప్పుపనులు చేశావా?" అని అడిగాడు రాములు.

"నే నేమిటి! చాలామంది చేసిఉంటారు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు," అని సమాధానం ఇచ్చాడు రహీమ్.

"నా ఉద్దేశం, నువ్వు చెప్పిన అర్థంలో, అంటే ఒక ప్రయోజనం కోసం, తప్పుపని చేశావా?" అని నిక్కచ్చిగా అడిగేడు రాములు.

"చేశాను," అన్నాడు జంకకుండా రహీమ్.

"ఏమి టది? మాకు చెప్పాలి;" అంటూ అంతా రహీమ్ చుట్టూ చేరారు.

"నేను చెపుతాను. కాని, మీరుకూడా ఒక్కొక్కళ్లు, వాళ్లు చేసిన పెద్ద తప్పుపని, వున్నదున్నట్టు చెప్పాలి. దీనికి మీరంతా ఒప్పుకుంటే, నేను, నే చేసిన తప్పుడు పని చెప్తాను," అని అడిగాడు రహీమ్.

ఒకళ్ళిద్దరు 'సరే' అన్నారు నీరసంగా. ఒకళ్ళిద్దరు ముందుకు రావడంతో మిగతా వాళ్లు ధైర్యంగా 'సరే' అన్నారు.

"అయితే వినండి! నేను చెప్పేదంతా మీ లోపలే ఉంచుకుంటామని హామీ ఇస్తే జరిగినదంతా ఉన్నదున్నట్టు చెపుతాను. లేకపోతే కొంత మినహాయించవలసి వస్తుంది," అని ఆగాడు రహీమ్.

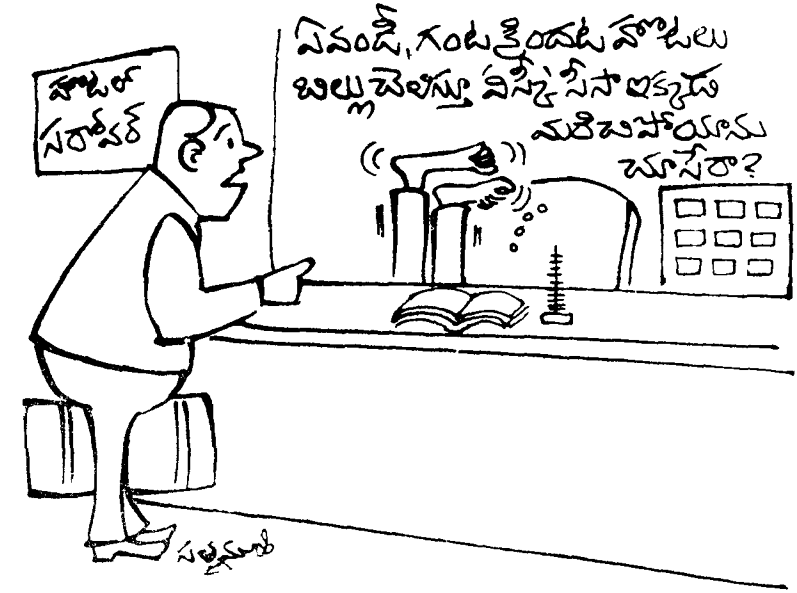

"మేం ఎవ్వరికీ చెప్పం, ఒట్టు," అన్నారు అంతా.

"అయితే కథలోకి వస్తున్నా" అన్నాడు అందరికేసీ చూస్తూ. ఒక్క నిమిషం వేరుసెనక్కాయల చప్పుడు ఆగిపోయింది. జతల కళ్లూ, చెవులూ అతనికేసి తిరిగాయి.

"మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా, మూడుముక్కల ఆటలో ఆస్థి అంతా హారతి కర్పూరం చేశేసి, మా నాన్న పరలోకానికి ప్రయాణం కట్టాడు.

"అరే! రహీమ్‌భాయి తెలుగుసామెతలుకూడా మిలాయిస్తున్నాడే," అన్నాడు వెంకన్న.

"పుట్టింది గోదావరిజిల్లా, పెరిగింది గోదావరిజిల్లా, చదువు తెలుగుబడిలో, స్నేహితులంతా తెలుగువాళ్లు-ఇంకెక్కడి ఉర్దూ! ఉల్టా సీదా అయింది ఏనాడో!" అన్నాడు రహీమ్.

"ఒరే వెంకన్నా! రేపు ఫీల్డులో ఎదటివాళ్ళ కాళ్ళకి మాటిమాటికీ అడ్డుపడు గానీ, ఇప్పుడు మాటమాటకీ అడ్డుతగల," కన్నాడు సూరి చిరాగ్గా.

"ఇంక నోరు విప్పనులేరా," అంటూ వెనక్కి తగ్గాడు వెంకన్న.

రహీమ్ తిరిగి ఆరంభించాడు. "అప్పుడు ఉద్యోగం చేయవలసిన అవసరం వచ్చింది మొదటిసారిగా. నా యోగ్యతలతో ఏ ఉద్యోగం దొరుకుతుంది నాకు. ఒకరకం బ్రతుకు బ్రతికిన ఊళ్ళోనే తల వంచుకుని బ్రతకడానికి మనస్సు ఒప్పక, హైదరాబాద్ చేరి, ఓ దూరపు బంధువుల ఇంట్లో మకాం పెట్టి తిరగడం ఆరంభించాను ఉద్యోగానికి. నాకున్న 'క్వాలిఫికేషన్' అల్లా ఆరడుగుల శరీరం, సుమారైన విగ్రహం. ఇవి చూసి ఎవడైనా ఉద్యోగం ఇవ్వాలి గాని, అంతకు మించి

ఏ విషయంలోనూ, నాకు తెలిసివచ్చిందేమీ లేదు. మొత్తానికి ఈ క్వాలిఫికేషన్స్‌తోటే ఉద్యోగం దొరికింది, ఓ జోళ్ళ షాపులో సేల్స్‌మన్‌గా. అది మెయిన్ రోడ్‌లోకల్లా పెద్ద షాపు. క్రింద అంతా మగవాళ్ల జోళ్ల సెక్షన్, పైన అంతా లేడీస్, పిల్లల సెక్షన్. నేను చేరిన మూడు నెలలకి లేడీస్ సెక్షన్‌కి బదలాయించారు.

"గొప్ప ఛాన్సు కొట్టావు రహీమ్ భాయీ!" అనేసి చటుక్కుని సూరంకేసి చూశాడు వెంకన్న, అడ్డువచ్చినందుకేమన్నా అంటాడేమోనని సూరి రహీంకేసి చూస్తూ.

"ఆడవాళ్ళ కాళ్ళకి జోళ్ళు నువ్వే తొడిగేవాడివా?" అని అన్నాడు.

"నా ఉద్యోగమే అదిగా!"

"వాళ్ళు పాదాలు ముట్టుకోనిచ్చేవారా?" అంటూ సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు రంగారావు.

"కొందరు వాళ్ళంతట వాళ్ళే తొడుక్కునేవారు. ఒక్కొక్క మేడమ్ అది తన పని కాదన్నట్టు కాలు అందిచ్చేది జోడు తొడగడానికి"

"వాళ్ళ కాళ్ళు నువ్వు ముట్టుకుంటే వాళ్ళకి కిచకిచలు పెట్టవూ?" అంటూ కిసుక్కుమని నవ్వాడు గోలుకీపరు రాములు.

"వాళ్ళకి జోడు తొడుగుతూ ఏమేమి మాట్లాడేవాడివి?" అంటూ కొంటెగా చూశాడు సుబ్బయ్య.

"ఇవాళ మీరు ఏ ప్రశ్నలన్నా అడగచ్చు. లైసెన్సు ఇచ్చాను, ఇవాల్టికి. జోళ్ళషాపులో నాపాత్ర ఎల్లా ఉండేదో చెపుతా. మేడమ్ వచ్చి స్ప్రింగ్ చైర్‌లో కూర్చునేది, ఎదురుగా ఉన్న నిలువుటద్దంలోకి చూసుకుంటూ — నాకేసి అయినా చూడకుండా ఆర్డరిచ్చేది ఒక్కొక్క మేడమ్. నా ముఖం మీద మాత్రం సాయంత్రందాకా చిరునవ్వు పెర్మనెంట్‌గా ఉండేది. నాలుగైదురకాల జోళ్ళ పెట్టెలతో ప్రత్యక్షమై, నాపాఠం ఒకటి ఉండేది. అది ఏకరవు పెట్టేవాడిని. 'మేడమ్! ఇవి లేటెస్టు మోడల్సు—అజంతా హెయిర్ స్టయిల్సుతో మాచ్ అయ్యేట్లు, మా కంపెనీ ఆర్టిస్టుల డిజైన్లతో, వారి పర్యవేక్షణ క్రింద తయారుచేయించిన జోళ్లు. ఇది హంసగమన! ఇది మందయాన! ప్రత్యేకంగా షికారు వెళ్ళేప్పుడు వేసుకోడానికై తయారు చేయబడ్డాయి!' ఇల్లా ఏకరవు పెట్టేవాడిని — ఒక్కొక్క జోడునీ ఒక్కొక్క పేరుతో పిలుస్తూ మనుషుల్ని బట్టి పాఠానికి కొంచెం చిలవలు పలవలూ చేర్చేవాణ్ణి. గొంతు ఒక్కొక్కసారి మార్దవంగానూ, ఒక్కొక్కసారి ఆశ్చర్యంగానూ మార్చి. మా మద్రాస్ బ్రాంచిలో ఈ మోడల్ introduce చేశాము. మర్నాటి సాయంత్రానికి షోకేస్లో ఉంచడానికి ఒక్క జతకూడా లేకుండా ఎగరేసుకుపోయారు. ఎవరనుకున్నారు? .... ఫిలిం స్టార్స్,".... అరే! మాడమ్‌కి ఈ పేటరన్ నచ్చిందే! ఇల్లాంటి పేటరన్ ఎవరు వాడతారో తెలుసా? ... సినీతార ....నీరద'

ఇల్లావచ్చిన కస్టమర్సుని ఖుషామత్ చేసి, ఏదోఒకటి కొనకుండా మాత్రం వెళ్ళనిచ్చేవాడిని కాను. స్కూలురోజుల్లో నాటకాల్లో వేసిన అనుభవం, జోళ్ళ షాపులో ఈ మోనోయాక్టింగ్‌కి ఉపయోగపడింది. ఇల్లా

కకాలం సాగేప్పటికి ఈ ఉద్యోగం విసుగుపుట్టడం ఆరంభించింది.

"అల్లాంటి ఉద్యోగంమీద విసుగా!" అని గొంతులు ఒక్కసారి ఆశ్చర్యాన్ని కటించాయి.

"అవును; ఆఉద్యోగంమీద విరక్తిపుట్టింది. అంతవరకు నా జీవితంలో [వాన, వరద అల్లాంటి అవాంతరాలు ఏవో వస్తేతప్ప, సాయంకాలం నాల్గుగంటలు అయేప్పటికి ఫుట్ బాల్ ఫీల్డులో ఉండవలసిందే! ఈ ఉద్యోగంలో చేరాక సాయంకాలం అంతా ఇక్కడ ఖైదు. నాలుగుగంటలయే సరికి, నాకాళ్ళు ఊరికే కొట్టుకునేవి. జోళ్ళతాలూకు అట్టపెట్టెల్ని తంతూండే వాణ్ణి—కష్టమర్సు లేకుండాచూసి. కాని చేసేపనిలో ఉత్సాహం కల్పించుకోకపోతే సుఖం లేదని, మనస్సు మరల్చడానికి అనేక ప్రయత్నాలు చేసేవాడిని. కొంతసేపు కష్టమర్సు ముఖాలు చూసి, వాళ్ళ పాదాలసైజు ఊహించుకుని. వాళ్ళు చెప్పకుండానే జోళ్ళు తెచ్చేవాడిని. కొన్నాళ్ళు వాళ్ళ పాదాలుమాత్రమే చూసి, వాళ్ళముఖాలు ఇల్లా ఉంటాయి అని. ఊహించుకుని తర్వాత ముఖంపైకెత్తి చూసేవాణ్ణి. కొన్నాళ్ళు కేవలం వాళ్ళు ధరించినదుస్తులు, అలంకరించుకునే విధం, ముదరరంగులు, లేతరంగులు కట్టేవాళ్ల మనస్తత్వాలూ, అభిరుచులూ - ఇవన్నీ ఊహించుకుంటూ కాలం గెంటెయ్యడానికి ప్రయత్నించేవాడ్ని.

"ఇల్లా ఉండగా ఒక ఆదివారం పోలీసు గ్రౌండుకి వెళ్ళాను. అక్కడ పోలీసు టీమ్‌కి ఇంకో టీమ్‌కి ఫ్రెండ్లీమాచ్ జరుగుతోంది. పోలీసుటీమ్ మొదటి హాఫ్ లోనే మూడుగోల్సు కొట్టింది. ఆ రెండవ టీమ్ ముఖ్యంగా ఒక కంపెనీ టీమ్‌ట. ఆమాచ్ చూడడానికి కంపెనీదొర, అతనికూడా కంపెనీ మానేజర్ ఓయువకుడూ వచ్చారు. ఆట అయిందాకా అక్కడే ఉన్నాను. 'ఆ ఓడిపోయిన టీమ్‌లో నేను ఉండిఉంటేనా! ఫలితం ఇంకోలా ఉండిఉండేది' అనుకున్నాను. ఆ ఫారిన్‌కంపెనీలో నా కెవడిస్తాడు ఉద్యోగం! ఏమో ఆదొరకి ఫుట్ బాల్ అనిన ఇష్టంట. ఆకంపెనీలో ఉద్యోగం ఎల్లాగైనా సంపాదించాలని కోరిక పుట్టింది. కోరిక కోరికగానే ఉండిపోయింది—జోళ్ళషాపులో రోజులు వెళ్ళిపోతున్నాయి.

"రోజూ షాపు మూసివేసిన తరువాత టాంక్‌బండ్ మీద అటునించి ఇటు ఓసారి తిరిగి ఇంటికి పోవడం అలవాటైంది. ఓ రోజు సాయంకాలం చీకటి పడినతర్వాత టాంక్‌బండ్ మీద నడుస్తున్నాను. ఆలోచనలు నన్ను వదిలి గుర్రాలమీద స్వారీ చేస్తూపోతున్నాయి అన్ని వేపులా. ఇంతలో ఎదురుగా ఓ యువతీ, యువకుడూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వస్తున్నారు. మెర్క్యురిలైట్ కాంతిక్రిందికి వచ్చిన వారిపై నాదృష్టి పోయింది. కాసేపటికి లైట్‌కీ లైట్‌కీ మధ్యఉన్న మసకచీకట్లో కలిసిపోయారు. ఆ యువకుణ్ణి ఎక్కడో చూచినట్టు గుర్తుంది. ఆయువతినిమాత్రం మాషాపులో ఎప్పుడూ చూచినట్టు గుర్తులేదు. మా షాపులోకి వచ్చిన ప్రతికస్టమర్ ముఖం ఇంచుమించు నాకు గుర్తే. ఆ యువకుణ్ణి ఎక్కడో చూశాను! చటుక్కుని గుర్తుకి వచ్చింది. ఆవేళ పోలీస్ గ్రౌండ్‌లో ఫుట్ బాల్ మాచ్ చూడడానికి వచ్చిన,

ము|్రేకంపెనీ దొరతోకూడా వచ్చిన ఆకంపెనీ మానేజర్. ఇతన్ని ఎలాగైనా పడితే ఆకంపెనీలో ఉద్యోగం సంపాదించ వచ్చని ఆలోచన మెరిసింది. తర్వాత అతని విషయమై కొంత భోగట్టా చేశాను. అతనిపేరు మధుబాబు అనీ, ఇంకా వివాహం కాలేదనీ, రోజూ సాయంకాలం అతనితో షికారు కెళ్ళే అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవాలని అనుకుంటున్నాడనీ, ఆ అమ్మాయి పేరు అమృతమనీ, ఆ అమ్మాయి ఇల్లు ఖలానాచోట అనీ, అతని ఇల్లు ఖలానాచోట అనీ, అతనంటే కంపెనీ దొరకి గురిఅనీ ఇల్లాంటి కొన్ని వివరాలు సేకరించా. కాని ఆ మధుబాబుని వశం చేసుకునే కార్యక్రమం ఎల్లా ఆరంభించాలో తెలియక తితమక పడుతున్న పరిస్థితుల్లో, ఒక రోజున మాషాపులోని లేడీస్ సెక్షన్ లోకి ప్రత్యక్షమైంది అతనితో షికారు తిరిగే ఆ అమ్మాయి అమృతం. నామనస్సుకి ఆలోచనలన్నీ కలిసిపోయి ఒకటే ఆలోచన అయింది. ఈ అమ్మాయిని ఏలాగైనా మెప్పించి, మధుబాబుకి రికమెండ్ చేయించుకుంటే, ము|్రేకంపెనీలో పాగా వెయ్యవచ్చుననే ఆశారేఖ వెలిగింది. లేడీస్ సెక్షన్‌లో ఆరు నెలల అనుభవంతో, సేల్స్‌మన్‌గా నాపై నాకు కొంతనమ్మకం కలిగింది. నా మాటలు సంగీతంలా వినే కొంతమంది ఆడవాళ్ళు, అక్కర్లేక పోయినా ప్రతినెలా వచ్చి ఏదో జోడు కొనుక్కుపోతుంటారనే విషయం నాకు తెలియంది కాదు. ఇవాళ 'నా మొనో ఆక్టింగ్' ఇంకా బాగా చేద్దామను కున్నాను. మామూలు పాతాన్ని మార్చే శాను. నాలుగైదు రకాల డైలాగులు అప్పుడే మనసులో రూపొందా మేడమ్‌కి గుడ్ ఈవినింగ్ చెప్పి ఐదుః జోళ్ళతో ప్రత్యక్షమై నాఉపన్యాసం ఖించాను. 'మేడమ్! మొన్న ఇం నేషనల్ ఫెయిర్‌కి వెళ్ళి మాకంపెనీ స్టులుకొత్తకొత్త మోడల్సు పట్టుకొచ్చా. రకరకాల దుస్తులతో మాచ్ అయే కొ పాటరన్సు ఎన్నో వచ్చాయి. ఆడవాళ్ల సాయింకాలం బీచ్ ఇసకలో నడవడానికి ఒకజోడు, కొండమీదకి షికారు వెళ్ళ నప్పుడు ఒకజోడు, ఆటలాడేటప్పుడు ఒక రకంజోడు, రంగు రంగుకీ ఒకజోడు, ఋతువు ఋతువుకీ ఒకజోడు మా కంపెనీ కూడ అన్నిరకాల జోళ్ళనూ సృష్టించ డానికి ప్రయత్నాలు చేస్తోంది...' ఆమె నిలువుటద్దం మీదనుంచి దృష్టి నావేపు త్రిప్పింది. నా వాక్ప్రవాహం ఇంకి పోయింది. ఆ జోళ్ళషాపులో నా ఆరు నెలల సర్వీసులో నాకేసి అల్లా ఎవరూ చూడలేదు. ఆమెచూపులు నా ఆలోచనల రెక్కల్ని కత్తిరించివేశాయి. నన్ను ఓ పురుగుని చూసినట్టు చూస్తూ '5, 5½, 6 సైజుల్లో షూస్ కావాలి. క్రేప్ సోల్ ఉండాలి. ఉన్న అన్ని రంగుల్లోనూ చూపించు,' అంది ధాటీగా. 'ఎస్ మేడమ్!' అంటూ ఆరడుగుల మనిషిని మూడడుగులు ముడుచుకుపోయి, ఆమె చెప్పిన సైజులు తెచ్చి ఒక్కొక్క పెట్టె తెరచి, జోళ్ళు బయటికి తీసి ఎదురుగ్గా పెట్టాను. ఆమె ఏదో మురికివాసన చూస్తు న్నట్లు ముక్కుపైకెత్తి, ఒక్కొక్కటీ పక్కకు నెట్టివేస్తూ, మిగిలిన రకాలు తెమ్మంది. ఒక అరగంట అయేసరికి షాపులో సగంజోళ్లు నేలపై పరచిఉన్నై.

చివరికి కొంతసేపటికి ఓజోడు సెలక్టు చేసి. రెండు పదిరూపాయల నోట్లు నా మీదికి విసిరింది. నేను కింద కెళ్ళి బిలు చిల్లర పట్టుకొచ్చేలోపున, కొత్తజోడు ఉన్న

పెట్టెను చేత్తో పట్టుకుని కూర్చుని ఉంది. నేను ఇచ్చిన బిల్లు చిల్లర తీసుకుని, 'థాంక్సు మేడమ్!' అంటున్న నాకేసి అయినా చూడకుండా టకటకమని మెట్లు దిగి వెళ్ళిపోయింది. నాకు ఒక్కసారి నీరసం వచ్చేసింది. కింద పరచిఉన్న జోళ్ళను పై రాక్సులోకి జేరవేసి, ఇంక ఆవాల్టికి పని చెయ్యడానికి మనస్సు లేక, పర్మిషన్ అడిగి బయటికి వచ్చేశాను. అనుకున్న పథకం తలకిందులైంది. మర్నాడు షాపు కెళ్ళి నిరుత్సాహంగా కూర్చుని ఉన్నాను. ఇంతలో ఒక కస్టమర్ వచ్చి 6వ సైజు లేడీస్ షూ తెమ్మంది. అలవాటు ప్రకారం నాలుగైదు రకాల జోళ్ళతో వచ్చాను. ఆవేళమాత్రం పాఠం అప్పచెప్పలేదు. ఒక పెట్టెతెరచి ఆమెముందు పట్టేసరికి, ఎడంకాలిబూట్ చిన్నది, కుడి కాలి బూట్ పెద్దదీ ఉంది. తొందరగా ఆ పెట్టెతీసి పక్కన పెట్టి, 'ఇలాంటి పొరబాటు ఎప్పుడూ జరుగలేదే' అనుకున్నాను. వచ్చిన కస్టమర్ ఏదోజోడు తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. నిన్న ఆ అమృతం వచ్చి

నప్పుడు షాపులంతా కిందకి దింపించిందిగా! ఆ గందరగోళంలో ఓ సైజు జోడు ఇంకో సైజు పెట్టెలో పెట్టెనేమో అనుకున్నాను. ఆ పెట్టెకి ఒకబూట్ 5½ సైజు, రెండవది 6 సైజు ఉంది. రెండూ ఒకేరంగులో ఉన్నాయి. రెండింటికీ క్రేప్ సోల్ ఉంది. నిన్న అమృతం చేసిన హంగామాలో తనకి మతిపోయి చెరోకాలికి, చెరోసైజు జోడు పెట్టెలో పెట్టి ఇచ్చెయ్యలేదు కదా! కాని జోడు తనే తొడుక్కుంది. నేను బిల్లు, చిల్లర పట్టుకొచ్చేలోపున పెట్టెలో తనే సర్దుకుంది! సుడిగాలిలా తిరిగివచ్చి, 'రెండుకాళ్ళకి రెండుసైజులివి ఇస్తావురా' అంటూ మొహం మీద కొట్టదుగదా అనుకుని బిక్కు బిక్కుమంటూ సాయంత్రం దాకా చూస్తున్నాను. కాని అమృతం రాలేదు. ఆవేళ కొత్తజోడు తియ్యలేదేమో అనుకున్నాను. మర్నాడూ రాలేదు. ఇల్లా ఓ వారంరోజులు చూశాను అమృతంకోసం. ఆమె దర్శనం ఇవ్వలేదు. రెండు సైజులజోళ్ళు ఉన్న ఆపెట్టెని వేరే దాచాను, మేనేజర్ కళ్ళ బడకుండా. ఇంతలో గిర్రున వారంతిరిగింది. శనివారం షాపు మూసివేశాక టాంక్ బండ్ వేపు వెళ్ళాను. ఎదురుగా మెర్క్యురీ లైట్ క్రిందికి వచ్చారు మధుబాబూ, అమృతం. నేను చీకట్లోకి తప్పుకున్నాను. "రేపు ఊరికి వెళ్ళి రెండు మూడు రోజుల్లో వచ్చేస్తాను," అంటున్నాడు మధుబాబు. నా పక్కనించి వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు. ఒక్కక్షణం నిర్ఘాంతపోయాను – "ఏమి టోకరా ఇచ్చావ్ అమృతం," అనుకున్నాను.

"ఏం చేసింది? ఏం చేసింది?" అని అడిగాయి ఆత్రంగా అన్ని గొంతులూ.

"చివరిదాకా వింటే మీకే తెలుస్తుంలెండి," అంటూ రహీమ్ తిరిగి చెప్పడం ఆరంభించాడు.

"టైఫాయిడ్ జ్వరంకి తలమీద ఐస్ పెడితే జ్వరం దిగజారిపోయినట్టు నా దిగులంతా ఒక్కసారి దిగజారిపోయింది. ఈల వేసుకుంటూ హోటల్‌కి పోయి, నాకు నేనే పార్టీ ఇచ్చుకున్నాను. రెండోఆట సినిమాకి వెళ్ళాను; ఇంటికి వచ్చి గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయాను. తెల్లవారి లేచేప్పటికి మనసు తేలికపడింది. పూర్వంరోజుల్లో ఉండేలాటి ఉత్సాహంతిరిగివచ్చింది. స్నానంచేసి, పెట్టె అడుగున దాచిపెట్టిన, మిగిలిఉన్న ఒక్క మంచిసూటూ వేశాను. హోటల్‌కి పోయి సుష్టుగా టిఫిన్ తిని, కాఫీతాగి, సిగరేట్ ముట్టించి, టెలిఫోను బూత్‌లోకి వెళ్ళి అమృతం ఇంటికి ఫోన్ చేశాను.

పదకొండు జతలకళ్ళు ఆశ్చర్యంతో ఒక్కసారి మెరిసాయి. అన్ని గొంతుకలు ఆత్రంగా 'ఆఁ' అని తిరిగి ముయ్యడం మరచిపోయాయి.

"ఇక్కడినుంచే చెయ్యకూడని పని ఆరంభము అవుతుంది జాగ్రత్తగా వినండి" అని ఒక నిమిషం ఆగాడు రహీమ్ ఎఫెక్టుకోసం. చుట్ట అంటిద్దామని, తీసిన అగ్గిపుల్ల చేతనే పట్టుకుని, అంటించడం మర్చిపోయి, వట్టి చుట్ట నమిలేస్తున్నాడు సుబ్బయ్య. రహీమ్ ఆరంభించాడు.

"అమృతం ఇంటికి టెలిఫోన్ చేశాను. ఆమె లైన్‌మీదకి వచ్చి బద్ధకంగా, 'ఎవరూ' అంది.

"'మధు మీకు ఒకకబురు అందచెయ్యమన్నాడు' అన్నా. మధు పేరు వినడం

శే ఆమె గొంతులో బద్ధకం పోయి త్త ఉత్సాహం వచ్చింది. 'మధు ఊరికి వెళ్ళి ఉండాలే' అంది.

" 'ఊరికి వెడుతుంటేనే స్టేషన్‌లో కలిశాను,' అని రెండో అబద్ధం ఆడాను. 'మీరు ఎవరో తెలుసుకో వచ్చా' అంది ఆమె కొంచెం సందేహంగా. 'చూశాక మీకే తెలుస్తుందిగా! ఓ గంటలో మీ ఇంటికి వస్తున్నా' అని సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా ఫోన్ పెట్టేశాను.

"కొంపతీసి, కొంపకి పోలేదుకదా!" అన్నాడు సుబ్బయ్య అంటించని చుట్టని గబగబా నమిలేస్తూ.

"ఓగంట అటూ ఇటూ తిరిగి అమృతం ఇంటికి వెళ్లాను. నా కోసం ఎదురు చూస్తోం దనుకుంటాను. లోపలికి రమ్మని వీధిగదిలో కుర్చీ చూపించింది. ఇంటో ఇంకెవరన్నా ఉన్నారేమో నని నా గుండెలు ఒక్కసారి పీచుపీచు మన్నాయి. 'ఏమయితే అది అవుతుంది, మహాఅయితే కాస్త వీపు చెడుతుంది. అంతేకదా' అని కాస్త మొండితనం వచ్చింది. ఎదురుగా కుర్చీలో ఆమె కూర్చుంది. 'మీరు మధు దగ్గరనుంచి వచ్చారా?' అంది ఆమె.

" 'లేదు,' అన్నా సహజమైన గొంతుతోటే.

" 'అయితే ఎవరు మీరు?' అంది ముఖంలో ఒక్కరవ్వ కళ తగ్గి.

" 'ఈ వేషంలో నన్ను మీరు పోల్చుకోలేకపోవచ్చును. కాకపోయినా నన్ను ఒక్కసారే చూశారు మీరు. అందుచేత గుర్తు ఉండకపోవచ్చు. నేను రీటా షూ కంపెనీ, మెయిన్‌రోడ్ బ్రాంచిలో లేడీస్ సెక్షన్‌లో సేల్స్‌మన్ – రహీమ్ అంటారు నన్ను.'

" 'ఏం కావాలి నీకు?' అంది ముఖం గంభీరంగా పెట్టి, ఇందాకటినుంచీ 'మీరు' అంటున్నందుకు నాలిక పీక్కుంటూ.

" 'ఉద్యోగం కావాలి,' అన్నా.

" 'ఇందాక టేలిఫోన్లో అబద్ధం ఎందుకు ఆడావ్?' అంది, కుర్చీలోంచి లేస్తూ.

" 'అవసరం ఉందికనక అబద్ధం ఆడవలసి వచ్చింది,' అన్నా.

" 'ఏమిటా అవసరం,' అంది విసురుగా.

" 'ముద్రేకంపెనీలో ఏదైనా ఉద్యోగం. మీరు మధుబాబుతో చెపితే ఆపని జరుగుతుంది,' అన్నా.

" 'ఆపని నేను చెయ్యకపోతే?'

" 'అప్పుడు ఈ ప్రపంచంలో ఇద్దరు దురదృష్టవంతులు ఉంటారు,' అన్నా వేదాంత ధోరణిలో గొంతు పెట్టి.

" 'ఎవరా ఇద్దరూ,' అంది.

" 'ఒకటి నేను, రెండు–మీరూ' అన్నాను తాపీగా.

కోపంతో ఆమె గొంతు వణికిపోయింది. 'రాస్కెల్!' అంటూ కుడికాలు షూ ఊడదియ్యబోయింది.

" 'కుడికాలుజోడు అల్లా వదిలిపెట్టి, ఎడంకాలిజోడు విప్పండి. అది కాస్త బరువుగానూ, రవ్వంత వెడల్పుగానూ, నా చెంపకి సరిపడా ఉంటుంది,' అన్నాను నవ్వుతూ. ఆమె ఒకక్షణం కొయ్యబారింది. నాకు జాలివేసింది. కాని విషయం ఇందాకా వచ్చాక ఆపడం ఎల్లా? 'కూర్చోండి, మీ రహస్యం తెలిసిపోయింది నాకు,' అన్నా.

"ఆమె ముఖం ఎర్రబడి పోయింది.

'ఏమిటి నా రహస్యం?' అంది ఆవేశాన్ని ఆపుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

'''ఆవేళ జోళ్లు కొనడానికి వచ్చి ఎంత గమ్మత్తు అయిన పనిచేశారు! నన్ను వెర్రి వెధవని చేసి, నాచేత షాపులో జోళ్ళన్నీ నేలమీద పరిపించి, నానాహంగామా చేసి, బిల్లు తేవడానికి క్రిందకి వెళ్ళిన సమయములో. రెండుకాళ్ళకీ రెండు సైజుల జోళ్ళనీ పెట్టెలో పెట్టేసుకుని, నేను వచ్చే ప్పటికి ఏమీ ఎరగనట్టు కూర్చుని, బిల్లు, మిగిలిన చిల్లర తీసుకుని, నా కళ్ళల్లో దుమ్ముగొట్టి వెళ్లిపోయారే!''

''ఏమిటిరా ఈ గొడవ అంతా; నాకు తెలియటంలేదు,'' అన్నాడు వెంకన్న.

''ఓరి వెర్రి వెంకయ్యా! ఆ అమృతానికి, ఒక కాలుకి కొంచెం వాపు ఉంది. కుడి కాలుకి సరిపోయే బూటు. ఎడమకాలుకి బిగుతు అవుతుంది. ఎడమకాలు సైజు తీసుకుంటే కుడికాలుకి వదు లవుతుంది. అందు చేత అమృతం ఏం చేసిందంటే, నన్ను గాభరా పెట్టి దగ్గరకు రాకుండా చేసి, ఏ కాలికి ఏసైజు సరిపోతుందీ తొడిగి చూసుకుంది. అంటే కుడికాలుకి 5½ సైజు, ఎడంకాలికి 6 సైజు ఒకే రంగులో సెలెక్టు చేసి, ఒక పెట్టెలో పెట్టేసి, మిగిలిపోయిన 6 వ సైజు కుడికాలు జోడూ, 5½ సైజు ఎడమకాలిజోడూ ఇంకో పెట్టెలో పెట్టి అక్కడ వదిలేసి గప్‌చిప్‌గా వెళ్లి పోయింది. జోళ్ళు విడివిడిగా ఒక్కొక్క కాలికీ అమ్మరుగా. సైజులో 5½ కి 6 కి పరీక్షగా చూస్తేనే గాని తేడా చప్పున తెలియదులే. పైగా చీర క్రిందదాకా జీరాడుతోనే ఉంటుందిగా.''

''మరి వారంరోజు లైనతర్వాత నువ్వెలా కనిపెట్టావు?'' అన్నారు అంతా ఒక్కసారి.

''చెప్పాక్కదూ, ఆ శనివారం రాత్రి టాంకుబండ్ మీద నా కెదురుగా వచ్చారు వాళ్లిద్దరూ అని. నేను చీకట్లోకి తప్పుకుని చూస్తున్నాను. నా దృష్టి సరాసరి ఆమె జోళ్ళమీదికి పోయింది. సరిగ్గా షాపు లోన వదిలేసిన జోళ్లూ ఇవీ అప్పచెల్లెల్లా ఉన్నయి. నాకు అనుమానం వచ్చింది. అప్పుడే నడిచివెళ్లిన బూట్ల అడుగులు ఇసకలో అల్లాగే ఉన్నయి. క్రిందవంగిచూశాను. ఎడమకాలి బూటుగుర్తు రవంత పెద్దదిగా ఉంది. 'అమ్మ! ఎంత టోకరా ఇచ్చావే అమృతం,' అనుకున్నా.''

''ఎందుకు అల్లా చేసిం దంటావ్'' అన్నాడు రంగారావు.

''ఈ డబ్బున్నవాళ్ళలో కొందరికి రకరకాలైన జబ్బులు ఉంటాయిలే! నిజానికి అదో జతా, ఇదో జతా కొని. తనకి కావలిసినవి ఉపయోగించుకొని మిగతావి విసిరెయ్యవచ్చు. కాని తన తెలివితేటలూ, ప్రజ్ఞా అంతా చూపించడం ఎల్లా! సరే తర్వాత ఏం జరిగిందో చెపుతాను. 'నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యడానికి వచ్చావా? పోలీసుల్ని పిలుస్తాను,' అంది చల్లారి పోతున్న కోపాన్ని తిరిగి తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

'''ఈ విషయం మనలో మనం తేల్చుకోలేకపోతే, ఎల్లాగా పోలీసులదగ్గరకే వెడుతుంది. నువ్వు చేసిన పనికి నా ఉద్యోగ్యం పోయింది. నావల్ల ఒక జతజోళ్ళు పనికి రాకుండా పోయాయని, నన్ను పనిలోంచి తీసివేశారు,' అన్నా, అన్యాయం జరిగి

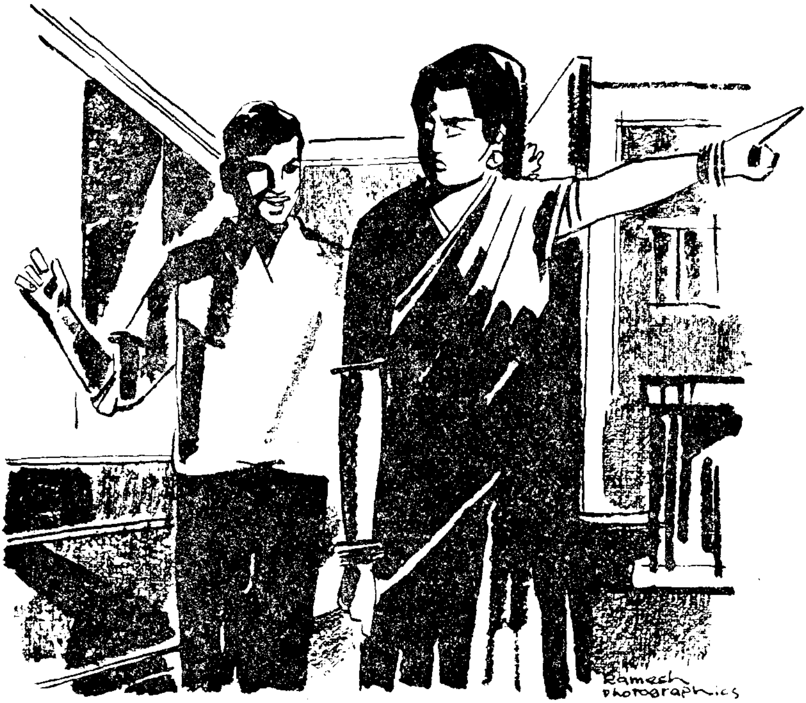

నట్లు మొహంపెట్టి. అప్పటినుంచీ ఆవిడను మీరు అనడం మానేశాను.

"'అయితే డబ్బు కావాలా,' అంది కొంత ఆదుర్దాగానే.

"'నాకు డబ్బు కాదు ముర్రేకంపెనీలో ఉద్యోగం కావాలి,' అన్నా.

"'జోళ్ళ షాపులో పనిచేసేవాడికి ఫారిన్ కంపెనీలో ఉద్యోగం ఎల్లా వస్తుంది? నీకు క్వాలిఫికేషన్లుఏమిటి? నీకుడిగ్రీఉందా? అథమం టైపు, షార్టుహాండ్ అన్నా వచ్చునా–అంటూ 'క్వాలిఫికేషన్' అన్న మాటని నామీద ఉమ్మేసినట్లు అంది.

"చిర్రుమంది ఒక్కసారి నాకు. తమాయించుకుని అన్నాను. 'నాకున్న మొదటి క్వాలిఫికేషన్, ముర్రేకంపెనీ మేనేజర్ కి కాబోయే భార్య అమృతాన్ని తెలిసుండడం.'

"'స్కౌండ్రల్' అంది. నేను వినిపించుకోలేదు. ఇంక టైపు, షార్ట్ హాండ్ వచ్చునా అంటావా? అవి నాకు రావు. అన్ని విషయాలూ, అందరికీ రావాలని ఎక్కడ ఉంది!'

"'మహాత్మా గాంధీకి మద్దెల వాయించడం రాదన్నారు ఎవరో! అయితే ఆయన గొప్పతనం తగ్గిందా?'

"'మహాత్ముడికీ నీకూ పోలిక తెచ్చుకుంటావా రోగ్,' అంది.

"'ఒకటి రెండు విషయాల్లో నాకుండే గొప్పతనం నాకుంది. నా ఈ ఆరడుగుల శరీరంతో ఫుట్ బాల్ ఫీల్డులో నుంచున్నా

నంటే, అప్పుడు తెలుస్తుంది, నాలో గొప్ప తనం ఎక్కడ ఉందో. ముద్రేకంపెనీదొరకి ఫుట్‌బాల్ బాగా ఆడేవాళ్లంటే ఇష్టంట. నేను గనక ఆ టీమ్‌లో ఉంటే, ఫుట్‌బాల్ షీల్డు ఆ కంపెనీలో పెర్మెనెంట్‌గా ఉండిపోతుంది. నాలాంటి గొప్ప ఆటగాడిని తీసుకువచ్చిన కీర్తి మధుబాబుకు దక్కుతుంది. దొర దృష్టిలో అతని గౌరవం పెరుగుతుంది. ఇంక నా విషయం అంటావా నాకు ఫుట్‌బాల్ అంటే ప్రాణం. ఈ కంపెనీలో చేరితే నా స్వప్నం ఫలించినట్టు అవుతుంది. అందుచేత నాకీ ఉద్యోగం దొరకటం, నీకు మధుబాబు దొరికి, నువ్వు అమృతమధువు కావడం జరిగి, మనకి ఉభయతారకంగా ఉంటుంది — నేను చెప్పినట్టు చేస్తే.'

"'నాకేమైనా ఆజ్ఞలు ఇస్తున్నావా?' అంది మండిపడుతూ.

"'ఆమాటమీద అభ్యంతరం ఉంటే వేరే మాటేదన్నా వాడదాం,' అన్నా శాంతంగా.

"'నువ్వు చెప్పినట్లు చెయ్యకపోతే.'

"'నాకు ఉద్యోగం పోవడం, జోళ్ళ షాపులో నువ్వు చేసిన మోసం - ఇదంతా మధుబాబుకి తెలుస్తుంది,' అన్నా ధీమాగా.

"'మధు నీ మాటలు నమ్ముతాడా!'

"'నమ్మకపోయినా అనుమానమన్నా పడే అవకాశం ఉంది. పైగా నాకు పెద్దగా పోయేది ఏమీలేదు. ఏమన్నా ఉంటే పోవడానికి! నీ విషయంలో మా ముద్రేకంపెనీకి కాబోయే డైరెక్ట మధుబాబును మిస్ అయ్యే రిస్కు పోలేదు,' అన్నా.

"'నువ్వు నీచుడివి' అంది. 'హమ్మయ్య తెలుగులో తిడితే ప్రాణం లేచివచినట్లుంది' అంటూ జేబులోంచి ఓ కాగితం తీసి నా ఎడ్రసు వ్రాసి ఇచ్చి '15 రోజులలో నాకు పిలుపు వస్తుందని నమ్ముతున్నాను.' అని లేచి వీధిగుమ్మం దగ్గరికి వచ్చేసరికి, ఓ పేపరువెయిట్ నన్ను దూసుకునిపోయి పక్కని ఉన్న ఫ్లవర్ పాట్‌ని బద్దలు కొట్టింది."

"తర్వాత ఏమైంది?" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"తర్వాత ఏమైంది! మిగతా విషయాలు మామూలుగా జరిగిపోయాయి. 10 రోజుల్లో నన్ను ఇంటర్వ్యూకి రమ్మని ముద్రే కంపెనీ దగ్గరనుంచి పిలుపు వచ్చింది. పెద్దదొర చూశాడు. రెండు మూడు మాచేస్‌లో నా ఆట చూశాక, లేబర్ సూపర్‌వైజర్ అని ఏదో పేరుపెట్టి నాకు ఖాయమైన ఉద్యోగం ఇచ్చేశాడు."

రహీమ్‌భాయ్! ఈ ముద్రేకంపెనీ ఎక్కడిదయ్యా?" అంటూ రహీమ్ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అడిగాడు సూరి.

"ఆరోజుల్లో ఉండేదిలే నీకు తెలియదు," అన్నాడు రహీమ్ సూరికేసి చూడకుండా.

"నాకు తెలియదూ! అని ఫక్కున నవ్వాడు సూరి." అంతా ఉన్నదున్నట్టు చెపుతానని పేర్లుమాత్రం మార్చేశావా నా తండ్రీ! ఒరే వినండర్రా! మన రహీమ్ ఖాయిపంచేశాడంటే మెర్రికంపెనీని ముర్రే కంపెనీక్రింద. మేనేజర్ సాధన్‌బాబుని మధుబాబుక్రిందా, ఆయన భార్య అరవిందని అమృతంకిందా మార్చేశాడు," అన్నాడు సూరి.

"ఆఁ, అల్లాగా అన్నారు." అంతా దీర్ఘంగా.

"పడిశారు పడుకోండి. ఆలస్యమైంది. రేపుప్రొద్దుటే లేచి మాచ్ ఆడాలి," అని ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు రహీమ్.

"నా స్వంత విషయాలు చెప్పమని రహీమ్ అడగటం మర్చిపోయాడు-అమ్మయ్య." అనుకుంటూ వెంటనే నిద్రపోయాడు సూరి.